

патѣ успѣли да нахлуятъ отъ всички страни въ селото, което ограбили, а следъ това и запалили. Разrazilъ се голѣмъ и страшенъ пожаръ, който опустошилъ почти половината кѣщи, заедно съ училището и църквата. Изгорѣла сѣщо и Дѣдо Минйовата кѣща съ храбритѣ и защитници.

Възстаницитѣ отъ върха „Чокара“, които не могли да се явятъ въ помощъ на селото, сѣщо се разбѣгали.

Следъ превземането на селото турцитѣ въвели като трофеи десетина опечени агнета, брашно и много хлѣбъ. Разпрѣсватитѣ пѣкъ възстаници се отправили къмъ село Кръвеникъ, гдето на 7 май се причислили къмъ четата на габровеца Тотю Ивановъ.

Многочислената турска орда отъ черкези и башибозуци, която е превзела, ограбила и опожарила Батшово, е била предвождана отъ влиятелния севлиеуски дѣребей, Саадулахъ ефенди, който е билъ прочутъ съ своята жестокостъ спрѣмо българитѣ по цѣлия севлиеуски край. Последниятъ не само, че не се задоволилъ съ кървавия пиръ, който устроилъ на гяуритѣ на мѣстността „Корийката“, но и обезчестилъ и отвлякалъ съ себе си въ Севлиево много млади жени и калугерки, които по-сетне, следъ идването на консулитѣ, билъ принуденъ да пусне на свобода.

На другия денъ следъ батшовския погромъ, отъ селото е била изпратена депутация отъ селяни въ Севлиево, която да проси милостъ и поиска охрана. Молбата на батшовци била уважена: изпратени сѣ били около 200 души низами, които скоро възстановили реда и приканили разпрѣстнатото по горитѣ население да се прибере въ тридневенъ срокъ по домоветѣ си.

Следъ като ограбили и опожарили Батшово, на пѣтъ за Кръвеникъ, черкезитѣ нападнали и на беззащитния мжжки батшовски манастиръ. Следъ продължителни гърмежи, псувни и викове, последнитѣ запалили севернитѣ, западнитѣ и южнитѣ одаи, както и кубето на притвора, ограбили, гдето намѣрили и съ страшни и нечовѣшки викове напустнали манастиря. Дѣждъ, обаче, завалялъ на скоро и храмътъ се спасилъ отъ опожаряване.

На 9 май манастирятъ е билъ повторно нападнатъ и дообранъ отъ черкези и башибозуци, които убили и свещеника Каленика, а следъ това ограбили и опожарили махлата Селище. Арестуванъ и закаранъ е билъ въ Севлиево и игумена на манастиря отецъ Давидъ. Последниятъ е битъ въ затвора до умирање и освободенъ като невиненъ едва къмъ 1 юлий.

Заловенитѣ батшовски възстаници били изпратени въ Севлиево, обаче никой отъ тѣхъ не пострадалъ: нито единъ не е билъ наказанъ съ смъртъ или пѣкъ изпращанъ на заточение. Всички арестувани били по-сетне амнистирани.